

Brandes: Den højtærede Finansminister har udtrykt sig saaledes i det andet Ting: Min Undskyldning for disse midlertidige Loves Fremsættelse igen er den, at det er sidste Gang, de fremsættes. Nu har han overfor mig indrømmet, at Muligheden for, at de kunde blive fremsat en Gang til, er ikke ringe. Den højtærede Finansminister har ikke fremsat noget Toldlovsforslag i Aar, og dog tiltraadte den højtærede Finansminister sin nuværende Stilling i Maj paa et Tidspunkt, da Toldlovsforslaget for en stor Del var forberedt i Finansministeriet ved et overordentlig omfattende Arbejde. Med den Indsigt og Arbejdsevne, som den højtærede Finansminister besidder, som jeg altid har erkendt, og som jeg med Glæde erkender en Gang til, vilde det efter min Mening ikke have været ham særdeles vanskeligt, hvis han havde troet det politisk muligt at gennemføre en Toldlov, da at fremsætte et Toldlovsforslag allerede i indeværende Aar. Den højtærede Finansminister udsætter derimod Fremsættelsen til næste Aar, og alt, hvad jeg har sagt, er da kun dette, at Muligheden for, at den høje Rigsdag vil se de midlertidige Skattelovforslag igen, er ikke ringe. Disse Lovforslag har jo mange Modstandere. Det er for det første overmaade usikkert, om den højtærede Finansminister vil kunne fremsætte et Toldlovsforslag til næste Aar — Forholdene kan jo til den Tid være lige saa usikre som de nuværende, hvem ved, hvad næste Aar vil bringe? —, dernæst er det usikkert, om han vil kunne gennemføre det og derved vil kunne undgaa de midlertidige Skatteforslag. Jeg tror ikke, der er Uenighed mellem ham og mig paa dette Punkt, men den højtærede Finansminister vil gerne fremstille det, som om jeg har udtalt noget, der ikke har sin Rigtighed.

Den højtærede Minister forlanger for næste Finansaar en Indtægt af 550 Mill. Kr. mod en i Øjeblikket oplyst Udgift af 370 Mill. Kr., altsaa 180 Mill. Kr. mere i Indtægt end oplyst Udgift. Er det virkelig urimeligt, at Rigsdagen eller et enkelt Parti forespørger Finansministeren, om han ikke kan give nogen Oplysning om, hvad disse Penge skal bruges til, det er dog 180 Mill. Kr.? Nu siger den højtærede Minister, at det er umuligt at vide noget derom, ingen kan vide, hvad Udgiften vil blive. Men saa er det mig paa den anden Side ikke ret vel forstaaeligt, hvorledes Ministeren, naar han intet ved om, hvor stor Udgiften vil blive, forlanger just denne Indtægt og ikke en anden. Den højtærede Finansminister talte om, hvor store Ud-

gifter Staten havde, og nævnte Lønningsudgifterne til Statstjenestemændene. Hvis jeg ikke hørte fejl, sagde han, det var op imod 300 Mill. Kr. . . . (Finansministeren [N. Neergaard]: 275 Mill. Kr.) . . . Det er dog, som man tager det, thi saa medregner den højtærede Minister — deri tager jeg neppe fejl — Udgiften til Statstjenestemændene under Statsvirksomhederne. Saaledes kan man ikke regne, Statsvirksomhederne har deres eget Budget, kan ikke indregnes i den Udgift, vi her taler om,

Endnu et enkelt Punkt vil jeg gerne spørge Ministeren om, skønt han bebrejdede mig min Videbegærlighed. Jeg har for øvrigt aldrig vidst andet, end at en af Rigsdagens helligste Pligter var at spørge sig for hos Regeringen. Naar jeg spørger mig for hos den nuværende Regering, synes jeg, at jeg kun opfylder min Pligt, idet jeg søger at skaffe mig alle de Oplysninger, jeg kan faa. Jeg vil gerne spørge, hvorledes Statens Stilling er overfor Nationalbanken. Det er kun et enkelt Tal, den højtærede Finansminister behøver at opgive mig. Hvor stor er i Øjeblikket Statens Gæld til Nationalbanken? Jeg regner fra, ligesom den højtærede Minister vil gøre det, Genforeningslaanet, det, som er bestemt til Sønderjylland, ligeledes Dollarkontoen, som dels findes i Nationalbanken, dels vistnok ogsaa hos andre Banker, og jeg spørger saa: Hvad er Statens egentlige Gæld til Nationalbanken? Saa vidt jeg erindrer, har den højtærede Finansminister opgivet den til at være langt over 200 Mill. Kr. — jeg erindrer ikke bestemt Tallet, det ved den højtærede Minister bedre end jeg. Er det lykkedes den højtærede Finansminister i Maanederne Oktober—November at afbetale en Del af denne Gæld, saaledes som han haabede, og hvad han tidligere har udtalt, eller er Gælden den samme, eller er den større? Et Svar herpaa vil være meget oplysende med Hensyn til Statens finansielle Tilstand i Øjeblikket.

Jeg kommer saa til det sidste Punkt. Jeg fremdrog et Forhold, som har vakt vort Samfunds allerhøjeste Interesse i disse Dage, og som det undrer mig, at den højtærede Finansminister omtalte i saa afvisende, ja ret ligegyldig en Tone, nemlig hele det Spørgsmaal, som er rejst om Industriens og Arbejdernes Henvendelse til Regering og Rigsdag om Hjælp og Støtte, for at ikke Industrien skal gaa til Grunde, og Arbejderne dermed gaa til Grunde gennem Arbejdsløshed. Den højtærede Minister talte herom som om noget, der har været Genstand for en behagelig Konversa-